

PELGRIM

voor Leonard Nolens

Hij draagt

zijn handen naar het bos
als witgespannen bladen

in huiverend aanvaarden
van het pas ontzegeld weten

waarmee hij schier ondraaglijk
traag - maar vastberaden als

hij spaarzaam is - de vuurput
van zijn verzen vult voor dat

wat straks ontbranden moet.

Gert Vingerroets
(uit "Adem van licht")